KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. december 2008

om statsstøtte C 15/06 (ex N 291/2000) som Frankrig påtænker at yde til Pilkington/Interpane

(meddelt under nummer K(2008) 7799)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2009/145/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 [1], (i det efterfølgende benævnt »procedureforordningen«), særlig artikel 9,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler [2], under hensyntagen til disse bemærkninger og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 22. maj 2000, registreret 25. maj 2000 (A/34298), anmeldte Frankrig i overensstemmelse med bestemmelserne i de multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter [3] (i det følgende benævnt 1998-rammebestemmelserne) en støtte til fordel for to aktieselskaber, Pilkington France SAS og Interpane Glass Coating France SAS, der er indregistreret under fransk lov, og som ejes i fællesskab af de to internationale glaskoncerner Pilkington og Interpane. Den 7. juni 2000 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger. Frankrig fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 13. juni 2000, registreret 14. juni 2000 (A/34798), 30. juni 2000, registreret 3. juli 2000 (A/35410), og 30. juni 2000, registreret 3. juli 2000 (A/35411).

(2) Kommissionen godkendte med beslutning af 17. august 2000 [4] under ref. nr. SG(2000) D/10624 (i det følgende benævnt »2000-beslutningen«) den støtteintensitet, der var anmeldt til fordel for Pilkington/Interpane under 1998-rammebeslutningerne.

(3) Frankrig fremsendte årsrapporter i samarbejde med støttemodtagervirksomhederne hhv. den 17. oktober 2002, 18. august 2003 og 31. august 2004 i forbindelse med den efterfølgende kontrol af, hvorvidt de beslutninger, der blev truffet inden for rammerne af 1998-rammebestemmelserne (punkt 6.4), blev gennemført korrekt og i overensstemmelse med beslutningen af 2000.

(4) Ved brev af 13. januar 2005, registreret samme dag (A/30447), og ved brev af 13. juni 2005, registreret 14. juni 2005 (A/34734), meddelte de franske myndigheder Kommissionen, at oplysningerne i den anmeldelse, de lå til grund for 2000-beslutningen, ikke var korrekte, og at dette især gjaldt beregningen af fritagelsen for erhvervsskat, og bad Kommissionen ændre 2000-beslutningen.

(5) Ved brev af 6. marts 2006 (D/57979) anmodede Kommissionen i medfør af artikel 9 i procedureforordningen de franske myndigheder om at fremlægge deres bemærkninger vedrørende dens hensigt om at ophæve 2000-beslutningen. De franske myndigheder fremsendte deres bemærkninger ved e-mail af 16. marts 2006, registreret 17. marts 2006 (A/32057).

[1] EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.
[2] EUT C 196 af 19.8.2006, s. 3.
[3] EFT C 107 af 7.4.1998, s. 7.
[4] EFT C 293 af 14.10.2000, s. 7.

(6) Ved brev af 26. april 2006 meddelte Kommissionen Frankrig, at Kommissionen havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende statsstøtten med henblik på at ophæve sin beslutning af 17. august 2000 og vedtage en ny beslutning. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* [1]. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger om den pågældende statsstøtte.

(7) Frankrig fremsendte sine bemærkninger ved e-mail af 2. juni 2006.

(8) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

(9) Ved brev af 12. september 2007 (D/53668) anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger. Frankrig fremsendte et delvist svar ved brev af 21. december 2007 (A/40607) og supplerede dette svar ved e-mail af 30. maj 2008 (A/10204).

(10) Frankrig fremsendte ved e-mail af hhv. 16. og 19. september 2008 (A/19328 og A/19263) nye oplysninger, som blev suppleret med oplysninger i e-mail af 24. oktober 2008 (A/22746).

2. BESKRIVELSE AF STØTTEN

2.1. Støttemodtagerne

(11) Nedenstående beskrivelse af støttemodtagerne er en gengivelse af situationen, som den forelå i 2000.

2.1.1. *De pågældende selskaber*

(12) Frankrig meddelte Kommissionen ved anmeldelse af 2000, at man påtænkte at yde regional investeringsstøtte til fordel for to aktieselskaber (»sociétés par actions simplifiées«), indregistreret under fransk lov, Pilkington Glass France SAS og Interpane Glass Coating France SAS, som ejes i fællesskab af to glaskoncerner, Pilkington og Interpane.

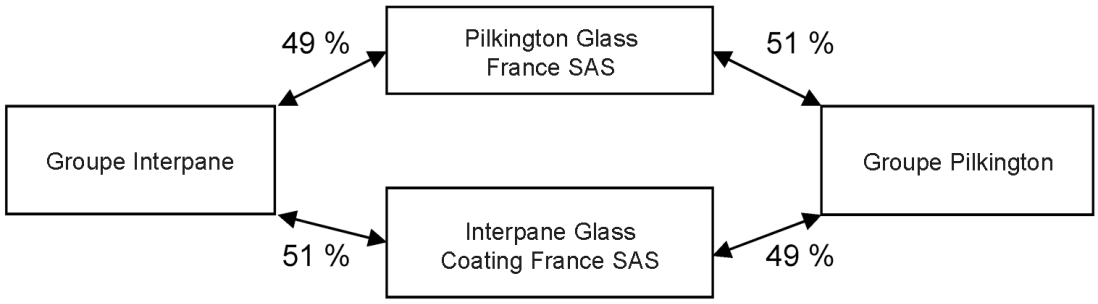
(13) Ejerskabet til joint venture-selskaberne er ikke ligeligt fordelt mellem moderselskaberne (se figur 1):

— Pilkington ejer 51 % af PGF, Interpane 49 %,

— Interpane ejer 51 % af IGCF, Pilkington 49 %.

Figur 1

Selskabernes retlige struktur

(14) De to nye støttemodtagerselskaber er joint venture-produktionsselskaber. De har ikke en selvstændig markedsadfærd. Deres aktiviteter er alene rettet mod at forsyne moderselskaberne med planglas, der har undergået en første forarbejdning, til disses eget forbrug eller senere salg på markedet.

2.1.2. *Oprettelse af joint venture-selskaberne*

(15) Oprettelsen af joint venture-selskaberne blev anmeldt ved brev af 7. april 2000 i overensstemmelse med artikel 81 i EF-traktaten [2] med henblik på at opnå en individuel fritagelse efter EF-traktatens artikel 81, stk. 3.

[1] EUT C 196 af 19.8.2006, s. 3.

[2] På grundlag af artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 17 (EFT 13 af 21.2.1962, s. 204/62).

(16) Anmelderne tilsluttede sig, at sagen blev behandlet i form af en administrativ skrivelse.

(17) Den 29. juni 2000 sendte Kommissionen to administrative skrivelser til de to parter, hvor den oplyste følgende:

— Aftalerne indeholdt konkurrencebegrænsende bestemmelser, der falder ind under EF-traktatens artikel 81, stk. 1.

— Generaldirektoratet for Konkurrence fandt, at parterne havde fremsendt tilstrækkelig dokumentation til, at det kunne konkluderes, at betingelserne for at anvende EF-traktatens artikel 81, stk. 3, var opfyldt.

— Følgelig fandt Generaldirektoratet for Konkurrence det ikke nødvendigt at afslutte proceduren med et forslag til Kommissionen om at meddele fritagelse i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 81, stk. 3, efter proceduren i den gamle forordning nr. 17 ([1]).

(18) Disse administratives skrivelser blev afsendt, efter at der var foretaget en økonomisk analyse af situationen, der kan opsummeres som følger:

— Den anmeldte operation bestod af oprettelsen af to joint venture-selskaber oprettet i samarbejdsøjemed.

— De anmeldte aftaler indeholder følgende punkter:

a) joint venture-selskabernes produktion af udgangsprodukter eller mellemprodukter, der forarbejdes til færdigvarer af stifterne eller sælges via deres egne distributionsnet

b) joint venture-selskabernes leverancer, som udelukkende gik til stifterne. Denne aftale var underordnet oprettelsen af joint venture-selskaberne, for så vidt som man ikke kunne adskille den fra selskaberne uden at sætte deres eksistens på spil.

— Der bestod en begrundet formodning om, at joint venture-selskaberne var omfattet af traktatens artikel 81, stk. 1, fordi:

a) der var sandsynlighed for, at der blev udvekslet følsomme oplysninger mellem joint venture-selskaberne

b) samarbejdet mellem to store konkurrenter kunne føre til en koordinering af parternes adfærd på det yderst koncentrerede marked for flerlagsglas.

— Generaldirektoratet for Konkurrence analyserede aftalerne på baggrund af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, og kom til den konklusion, at betingelserne for at anvende artikel 81, stk. 3, var opfyldt, efter at parterne havde bekræftet, at aftalens artikel 2 om eksklusiv levering var blevet ophævet. Ifølge denne artikel, hvis underordnede karakter var tvivlsom, kunne Pilkington og Interpane til enhver tid få leveret materialer alt efter deres behov fra joint venture-selskabernes forskellige fabrikker.

2.1.3. *Partnerne*

(19) Modtagervirksomhederne ejes i fællesskab af de to internationale glasproducenter Interpane og Pilkington.

(20) Selskabet Interpane blev oprettet i 1971 af Georg Hesselbach, der nu ejer hovedparten af selskabet og er direktionsformand i Interpane-koncernen. Koncernen er i dag aktiv i hele verden inden for bygningsglasindustrien og dertil knyttede områder (produktion af vinduesglas i Tyskland og USA og produktion af udstyr til glasindustrien i Tyskland).

(21) I Europa er koncernens (15 selskaber i 1999) aktiviteter koncentreret om behandling, forarbejdning og nyttiggørelse af bygningsglas. Interpane har siden 1998 været til stede i Frankrig efter opkøbet af to glasforarbejdningsselskaber (i Hoerdt i Alsace og i Mitry-Mory i omegnen af Paris). De europæiske datterselskaber er underlagt holdingselskabet Interpane Glas Industrie AG i Lauenförde i Tyskland. Familien Hesselbach ejer 88 % af dette holdingselskab, mens den tyske offentlige bank Nord/LB ejer de resterende 12 %.

([1]) Første forordning om anvendelse af traktatens artikel 81 og 82 (tidligere artikel 85 og 86).

(22) Holdingselskabet ejer sammen med det nederlandske holdingselskab Interpane NV gennem holdingselskabet Interpane Glass Manufacturing BV Interpane-koncernens andele i de støttemodtagende joint venture-selskaber. Interpane NV og Interpane Glass Manufacturing BV er specifikt oprettet med henblik på denne aktivitet. Familien Hesselbach ejer dem enten alene eller sammen med Nord/LB.

(23) Pilkington-koncernen er en af verdens førende inden for glassektoren. Koncernens aktiviteter dækker samtlige industrielle områder inden for denne sektor: produktion, behandling og forarbejdning af glas til byggeindustrien (49 % af aktiviteterne) og bilindustrien (44 %), dvs. produktion af specialglas. Koncernens hovedsæde ligger i Storbritannien. Den har 24 produktionsdatterselskaber, som ligger forskellige steder rundt om i verden (Europa, Nord- og Sydamerika samt Asien/Stillehavsområdet).

(24) Koncernens andele af joint venture-selskaberne i Freyming-Merlebach indehaves af det nederlandske holdingselskab Pilkington BV.

Tabel 1

Omsætning

(mio. EUR)

Interpane-koncernen

	Verden/Europa [1]	Frankrig [2]
1996	107	0
1997	114	0
1998	118	0

Pilkington-koncernen

	Verden	Europa	Frankrig
1996/1997	4 380	2 730	69,5
1997/1998	4 830	2 500	75,0
1998/1999	5 000	2 410	73,0

NB: Tallene for Interpane er beregnet ud fra kursen 1 DM = 3,35 FF (1999-kurs). Tallene for Pilkington er beregnet ud fra kursen 1 GBP = 10,60 FF (1/2000-kurs).

[1] Holding Interpane Glas Industrie AG.

[2] To datterselskaber i Interpane-koncernen har været aktive i Frankrig inden for isolerende glas siden 1998: Interpane Hoerdt SA (67) og Interpane Ile-de-France i Mitry-Mory (77). Disse datterselskaber beskæftigede i 1999 97 personer.

Tabel 2

Ansatte i koncernerne

(mio. EUR)

Interpane-koncernen

	Verden	Europa [1]	Frankrig [2]
1996	IA	703	0
1997	IA	721	0
1998	1 748	732	65

Pilkington-koncernen

	Verden	Europa	Frankrig
1996/1997	39 100	24 200	537
1997/1998	37 800	23 500	524
1998/1999	32 300	20 500	497

[1] Holding Interpane Glas Industrie AG.

[2] To datterselskaber i Interpane-koncernen har været aktive Frankrig i isolationsglassektoren siden 1998: Interpane Hoerdt SA (67) og Interpane Ile-de-France i Mitry-Mory (77). Disse datterselskaber beskæftigede 97 personer i 1999.

2.2. **Investeringsprojektet**

(25) Joint venture-selskaberne ligger i Freyming-Merlebach-distriktet, som var støtteberettiget i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), for perioden 2000-2006 [1], hvor den offentlige støtteintensitet kunne udgøre 15 % NSÆ.

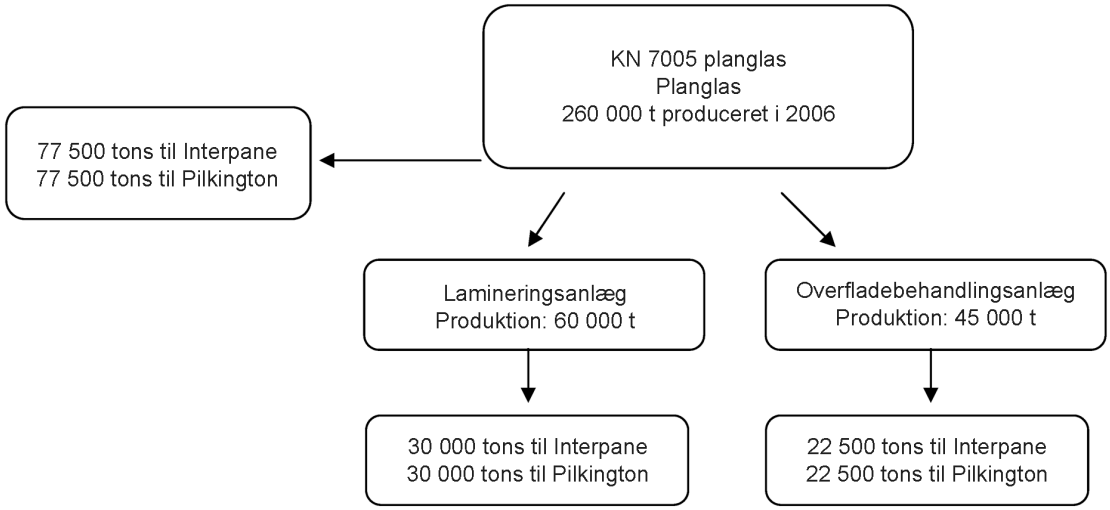
(26) Ifølge oplysningerne fra Frankrig gennemførtes investeringsprojektet af to adskilte joint venture-selskaber på grund af det dobbelte ejerskab til produktionsanlæggene. Investeringsprojektet var dog fuldstændig integreret og samlet, idet den enhed, der producerede planglas, fra starten delvist skulle forsyne et glasforarbejdende joint venture-selskab, og denne anden enhed kun var på stedet i kraft af sin tilknytning til sin leverandør. Stadig ifølge samme oplysninger var der tale om et integreret projekt, fordi produktionslinjerne til fremstilling af hhv. planglas, flerlagsglas og til overfladebehandling var placeret i samme bygning. Frankrig fandt derfor, at det fælles investeringsprojekt i Lorraine var »en investering i anlægsaktiver ved oprettelsen af et nyt anlæg« som omhandlet i punkt 7.2 i 1998-rammebestemmelserne. Der var to støttemodtagere, men kun ét investeringsprojekt, hvortil der ydes offentlig støtte.

[1] Kommissionens beslutning af 15.3.2000 om fastlæggelse af regionalstøttekort for 2000-2006 for Frankrig (N 45/2000).

(27) Produktionen forventedes iværksat medio 2001. Hele produktionskapaciteten forventedes udnyttet efter fem års drift, dvs. i 2006-2007. Produktionen af glas skulle udgøre 147 000 tons i det første hele år (2001-2002) og gradvist nå op på en mængde produkter, der kan udnyttes kommercielt, på 260 000 t/år med udnyttelse af fuld kapacitet fra og med 2006.

(28) Formålet med projektet var at opføre en integreret planglasproduktionsenhed til bygninger, som skulle omfatte produktion af planglas (*float*), tilskæring, behandling (*processing* med overfladebehandling) og forarbejdning af glasset i form af laminering. Plan for glasproduktionen:

Figur 2

(29) Ved brev af 13. januar 2005 meddelte de franske myndigheder Kommissionen, at projektet var blevet ændret. De støtteberettigede udgifter udgjorde nu 158,5 mio. EUR i pålydende værdi. Den direkte jobskabelse var på 176 og den indirekte på 150 (jf. også punkt 5.2).

2.3. **Støtteforanstaltningerne**

(30) Den forventede statsstøtte var sammensat af forskellige foranstaltninger, der enten afhang af de forskellige tilladte støtteordninger eller var direkte, individuel ad hoc-støtte:

— ordningen »prime à l'Aménagement du Territoire pour les projets industriels (PAT)«

— Den Europæiske Fond for Regional Udvikling (EFRU)

— ad hoc-støtte til køb af byggegrund (nedslag i salgspris)

— ad hoc-støtte til ombygningsarbejder

— fritagelse for erhvervsskat

— lån på lempelige vilkår fra Société Financière pour favoriser l'industrialisation des Régions Minières (SOFIREM).

(31) PAT-ordningen blev godkendt af Kommissionen den 28. juni 2000 (N 782/1999). Ordningen med lån fra SOFIREM blev godkendt af Kommissionen ved beslutning af 15. juni 1989 (NN 2/89 som ændret efter indførelsen af foranstaltninger til sikring af overensstemmelse med 1998-rammebestemmelserne for statslig regionalstøtte ([1]).

(32) Den femårige fritagelse for erhvervsskat blev indrømmet i medfør af artikel 1464 B og 1465 i den franske skattelov (Code Général des Impôts (CGI)), anordning af 16. december 1993, anordning af 24. november 1980 og dekret 86/225, 80/921 og 80/922.

(33) Det faktiske samlede støttebeløb udgjorde 17 106 280 EUR i pålydende værdi (jf. også punkt 5.2).

3. **INDLEDNING AF PROCEDUREN**

3.1. **De nye oplysninger fra de franske myndigheder**

(34) Ved brev af 13. januar 2005 meddelte de franske myndigheder Kommissionen, at projektet var blevet ændret, og at Frankrig havde ansat støttebeløbet i tilknytning til erhvervsskatten for lavt.

([1]) EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

(35) De samlede støtteberettigede udgifter udgjorde nu 158,5 mio. EUR i pålydende værdi (164,7 mio. EUR i 2000-beslutningen). Nutidsværdien af de støtteberettigede omkostninger udgjorde således 149,97 mio. EUR. Projektet blev afsluttet i marts 2005, og investeringerne var udnyttet fuldt ud. I marts 2005 var der skabt 176 direkte job, mens antallet af indirekte job var 150 (hhv. 245 og 260 i 2000-beslutningen).

(36) De franske myndigheder præciserede i brev af 13. januar 2005, at man oprindeligt havde ansat fritagelsen for erhvervsskat for lavt. Den udgjorde nu 6,28 mio. EUR, hvoraf 2,14 mio. EUR allerede var udbetalt af den franske stat (indgik i den allerede udbetalte offentlige støtte på 17,89 mio. EUR). Dette beløb svarer til støtten før skat, og der er derfor tale om en bruttostøtteækvivalent (BSÆ).

(37) Den resterende erhvervsskattefritagelse på 4,14 mio. EUR indgår i de 5,19 mio. EUR, som den franske stat endnu ikke har udbetalt til projektet og er den sidste rate, som kræver Kommissionens godkendelse i overensstemmelse med punkt 6.2 i 1998-rammebestemmelserne og med 2000-beslutningen, hvor det bestemmes, at den sidste store støtterate (f.eks. 25 %) først kan udbetales, når de franske myndigheder har konstateret, at virksomhederne har gennemført investeringsprojektet i overensstemmelse med Kommissionens beslutning.

(38) Frankrig forklarede, at forskellen i forhold til det støttebeløb, der var anmeldt i 2000, skyldtes, at man nu havde ansat den oprindeligt skønnede erhvervsskattefritagelse højere.

(39) Den samlede endelige støtte udgør således 23,09 mio. EUR i pålydende værdi (14,65 mio. i nettonutidsværdi). Pilkington/Interpane-projektets støtteintensitet er derfor 14,65/149,97 = 9,77 % nettostøtteækvivalent (NSÆ). Ifølge de franske myndigheder var denne støtteintensitet lavere end den omberegnede maksimale tilladte støtteintensitet (9,82 % på grundlag af 1998-rammebestemmelserne) for at tage hensyn til udviklingen i projektets parametre.

3.2. **Gennemgang af, hvorfor proceduren er indledt**

(40) De nye oplysninger fra de franske myndigheder giver anledning til fastsættelse af en ny maksimal tilladt støtteintensitet [1]. Kommissionen finder, at spørgsmålet om støtteintensiteten vil kunne få afgørende indflydelse på den beslutning, der træffes, og at det derfor ikke er nok at ændre 2000-beslutningen med en »berigtigelse« på grund af trykfejl. 2000-beslutningen er baseret på ukorrekte oplysninger fra de franske myndigheder.

(41) Kommissionen skal derfor ophæve 2000-beslutningen i overensstemmelse med artikel 9 i procedureforordningen, hvor det hedder, at: »Kommissionen (kan) ophæve en beslutning (…), hvis den var baseret på urigtige oplysninger, som blev indsendt under proceduren, og som var af afgørende betydning for beslutningen. Inden Kommissionen ophæver en beslutning og vedtager en ny beslutning, indleder den den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4«.

(42) De franske myndigheder gør i deres brev af 16. marts 2006 opmærksom på, at de elementer, der skal tages hensyn til både på industrielt plan og i forbindelse med støtten, ikke i væsentlig grad forrykker økonomien i 2000-beslutningen, og at en ny beslutning i denne sag vil have begrænset indvirkning på dens udvikling. I samme brev erklærer de franske myndigheder, at de accepterer proceduren som fastlagt i procedureforordningens artikel 9, der pålægger Kommissionen at ophæve den oprindelige beslutning og vedtage en ny til erstatning for 2000-beslutningen, hvor den skal tage hensyn til de tilrettede oplysninger, den har modtaget, efter formelt at have indledt proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

4. **BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER**

(43) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

5. **FRANKRIGS BEMÆRKNINGER**

5.1. **E-mail af 2. juni 2006**

(44) Frankrig fremsendte sine bemærkninger til beslutningen om at indlede proceduren ved e-mail af 2. juni 2006.

(45) Frankrig forklarer, at Kommissionen er blevet informeret om ændringerne i industriprojektet, der var baseret på markedets udvikling, og om ændringerne i forhold til den oprindeligt anslåede støtte. Oplysningerne om selve industriprojektet og om støtten blev præciseret i Frankrigs brev af 13. januar 2005. Frankrig anførte, at disse ændringer samlet set ikke i særlig grad forrykkede økonomien i 2000-beslutningen, og at støtten til de to virksomheder overholdt den støtteintensitet, der var tilladt i henhold til 1998-rammebestemmelserne.

[1] Beregnet på grundlag af punkt 3.10 i 1998-rammebestemmelserne.

(46) De opfølgende rapporter, der blev udarbejdet i medfør af 2000-beslutningen, fik de franske myndigheder til at tage samtlige oplysninger, der lå til grund for beslutningen, op til fornyet overvejelse. I forbindelse med denne nye gennemgang konstaterede de franske myndigheder, at to elementer vedrørende støtten ændrede de oplysninger, som oprindeligt var fremsendt til Kommissionen:

— den skønnede erhvervsskattefritagelse skulle tages op til revision

— også metoden til beregning af NSÆ skulle gennemgås igen, således at der kunne tages hensyn til fordelingen af investeringerne (byggegrunde, bygning og udstyr) og skattens indvirkning på hele støtten, hvilket man ikke havde gjort i forbindelse med anmeldelsen.

(47) Der bestod således ikke nogen specifik forbindelse mellem de to ændringer. Deres samlede indvirkning ændrede imidlertid både det pålydende støttebeløb og NSÆ.

(48) Da sagen vedrørende projektstøtten blev etableret i 2000, blev erhvervsstøttefritagelse beregnet på et grundlag bestående af lejeværdien af den faste ejendom (byggegrunde, bygninger, indretning, materielt udstyr, møbler osv.) og en del af de udbetalte lønninger. Efter 2003 blev erhvervsskattesystemet ændret, således at lønninger derefter ikke indgår i beregningsgrundlaget for skatten. Efter dette tidspunkt har erhvervsskatten alene været baseret på anlægsaktiver.

(49) Frankrig forklarede, at der fra starten var lavet en materiel fejl i erhvervsskattefritagelsen, der skyldtes, at man havde ansat forskellige tidspunkter for industriprojektets iværksættelse. Det oprindelige skøn blev først rettet i 2005, efter at forskellige afdelinger var blevet inddraget i opstillingen og forvaltningen af virksomhedens ledsagedokumentation, og at virkningen af denne fritagelse var blevet forskudt. Som følge af disse gennemsyn meddelte de franske myndigheder Kommissionen, at det oprindelige skøn var blevet revideret i 2005.

5.2. **Efterfølgende oplysninger**

(50) Kommissionen anmodede i brev af 12. september 2007 om flere oplysninger for at få afklaret nogle aspekter vedrørende projektet og beregningen af den tildelte støtte. Efter flere gange at have bedt om en forlængelse af fristen for indsendelse af de ønskede oplysninger fremlagde Frankrig et delvist svar i brev af 21. december 2007. Her bekræftede Frankrig, at det projekt, der var blevet afsluttet i marts 2005, var det projekt, der oprindeligt var omfattet af anmeldelsen.

(51) Oplysningerne blev fremsendt ved e-mail af 30. maj 2008 efter yderligere forlængelser af fristen. Flere supplerende oplysninger blev fremsendt ved e-mail af hhv. 16. og 19. september samt 24. oktober 2008. Disse oplysninger er beregninger på grundlag af de endelige projektoplysninger om investeringerne og jobskabelsen. Støtten til jobskabelse blev beregnet efter 2006 for at tage hensyn til det reelle antal nyskabte job, som var lavere end det skønnede antal.

(52) På baggrund af alle disse nye oplysninger var den tildelte støtte lavere, end hvad man havde forventet i 2000 og 2005. De støtteberettigede projektudgifter udgør 158,5 mio. EUR (150,165 mio. EUR i nettonutidsværdi). Den samlede tildelte støtte udgør 17 106 280 EUR (nettonutidsværdi 12 985 610 EUR), hvilket svarer til en støtteintensitet på 8,65 % NSÆ.

(53) Den sidste støtterate (i pålydende værdi), som først må udbetales efter Kommissionens godkendelse [1], udgør 4 276 570 EUR. Frankrig har imidlertid meddelt Kommissionen, at 4/5 af dette beløb allerede er udbetalt, og at restbeløbet udgør 727 389 EUR (i pålydende værdi). Frankrig erkender, at man således har foregrebet udbetalingen af den sidste rate af de 25 % af støtten, men det skyldes fejl i beregningen af erhvervsskattefritagelsen. De franske myndigheder hævder, at man ikke på noget tidspunkt har haft til hensigt at omgå Kommissionens rettigheder.

[1] I overensstemmelse med punkt 6 i 1998-rammebestemmelserne.

(54) I lyset af ændringerne (færre nye job end forventet) har man måttet reviderede støtten i nedadgående retning. Pilkington måtte ligeledes i september 2007 tilbagebetale for meget udbetalt PAT på 146 430 EUR. Den reviderede støtte til disse tre foranstaltninger er derfor som følger: 993 968 EUR fra PAT (hvoraf 34 561 EUR endnu ikke er udbetalt), 1 532 765 EUR fra FIL [1] (støtte i tilknytning til PAT, hvoraf 399 851 EUR endnu ikke er udbetalt) og 694 426 EUR fra FIBM [2] (del af støtten til ombygningsarbejde, hvoraf 64 304 EUR endnu ikke er udbetalt). Til disse 498 716 EUR, der endnu ikke er udbetalt, skal lægges 228 673 EUR i støtte fra Conseil général, altså i alt 727 389 EUR, der først kan udbetales, når Kommissionen giver tilladelse til at udbetale denne sidste rate.

(55) Frankrig forklarede, at det kun var virksomheden PGF, der i perioden 2001-2005 har været omfattet af erhvervsskattefritagelsen på grund af fabrikken i Seingbouse (IGCF var ikke omfattet af denne fritagelse i den pågældende periode).

(56) Støtten til PGF i form af fritagelsen efter artikel 1465 i den almindelige skattelov svarer til forskellen mellem den skat, som virksomheden reelt havde betalt, og den skat, den skulle have betalt, hvis den ikke havde fået indrømmet en fritagelse, idet disse beløb er fastsat som nettobeløb efter anvendelse i påkommende tilfælde af et loft, der bestemmes af merværdien [3]. Dette beløb udgør 986 170 EUR (erhvervsskattefritagelse indrømmet selskabet PGF's fabrik i Seingbouse for 2001-2005).

(57) De franske myndigheder forsikrer, at de kun kan forklare den fejl i det dengang overvurderede beløb, der blev begået i 2005, med forskellige opfattelser i de to statstjenester af arten af de oplysninger, der skal indgå i årsberetningen, og med den angivelige sammenblanding af skattenedsættelsen på grund af loftet (generel foranstaltning) og fritagelsen (statsstøtte).

(58) Frankrig har omregnet NSÆ for den samlede støtte og for hvert støtteelement på grundlag af den gældende kalkulationsrentesats, dvs. 5,70 %. Støtteelementerne (undtagen støtten til byggegrunden, som ikke beskattes) er fordelt mellem bygningen (19,24 %) og udstyret (78,82 %). Denne fordeling er igen baseret på, om investeringen er gennemført, mens denne beregning i forbindelse med anmeldelsen blev foretaget på baggrund af en typisk fordeling af støttegrundlaget (5 % jord, 50 % bygninger og 45 % udstyr). Den integrerede årlige støttedel beregnes for hvert støtteelement på baggrund afskrivningsperioden (20 år for bygningen og 7 år for udstyret). Resultaterne af disse beregninger fremgår af nedenstående tabel:

Tabel 3

Støtteforanstaltning	Støttebeløb (i EUR, pålydende værdi)		Støttebeløb (i EUR, NSÆ)	
PAT (og FIL)	2 526 740		1 623 160	
EFRU	2 667 570		1 761 250	
Støtte til køb af byggegrund	2 816 000		2 816 000	
Ombygningsarbejder	7 974 690		6 100 300	
— heraf Conseil régional		2 988 100		1 983 190
— heraf Conseil général		1 753 160		1 126 820
— heraf distrikt		2 539 000		2 539 000
— heraf stat (FIBM)		694 430		451 290
Erhvervsskattefritagelse	986 170		593 730	
SOFIREM	135 110		91 170	
I alt		17 106 280		12 985 610
Støtteintensitet		10,79 %		8,65 %

[1] FIL: Fonds d'Industrialisation de la Lorraine.
[2] Fonds d'Industrialisation de la Lorraine.
[3] I skatteloven (code général des impôts) fastsættes et loft over erhvervsskatten på baggrund af merværdien. Denne foranstaltning er generel og kan ikke betragtes som statsstøtte (artikel 1.647 Be i skatteloven).

6. VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

6.1. Indledende bemærkninger

(59) Den 17. august 2000 godkendte Kommissionen intensiteten af støtten til Pilkington/Interpane som anmeldt af Frankrig den 22. maj 2000. Efterfølgende har Frankrig meddelt Kommissionen, at den oprindelige anmeldelse indeholdt urigtige oplysninger, og da disse oplysninger udgør en afgørende faktor i Kommissionens beslutning, besluttede Kommissionen den 26. april 2006 at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende den pågældende støtte med det formål at ophæve beslutningen fra 2000 og vedtage en ny.

(60) 2000-beslutningen indeholder en fuldstændig vurdering af anmeldelsen. Vurderingen i denne beslutning er gengivet i nærværende beslutning, dog undtaget de elementer, der skal rettes i lyset af de oplysninger, som Frankrig fremsendte den 13. januar 2005, og som gav anledning til beslutningen om at indlede proceduren af 26. april 2006, og de oplysninger, som senere er fremsendt til Kommissionen.

6.1.1. *Gældende rammebestemmelser*

(61) Frankrig anmeldte støtten til PGF/IGCF ved brev af 22. maj 2000, registreret 25. maj 2000. Det hedder i fodnote 58 i rammebestemmelserne for statslig regionalstøtte for 2007-2013 ([1]), at »investeringsprojekter, der skal anmeldes individuelt, vurderes i henhold til de gældende regler på anmeldelsestidspunktet«. Kommissionen finder derfor, at projektet henhører under 1998-rammebestemmelserne og skal undersøges på baggrund heraf.

6.1.2. *Relevante kendsgerninger*

(62) Denne vurdering er baseret på kendsgerninger og forhold, således som de forelå på dagen for anmeldelsen den 22. maj 2000.

(63) Kommissionen skal træffe beslutning på grundlag af forudgående skøn over fremtidsudsigter og markedsandele. Støtteintensiteterne tilpasses ikke efterfølgende, hvis det nogle år senere viser sig, at markedet f.eks. har udviklet sig anderledes end først antaget. Selvom Kommissionen i den foreliggende sag skal træffe en beslutning otte år efter den oprindelige anmeldelse, skal den alligevel basere sin vurdering på kendsgerninger og forhold på datoen for anmeldelsen.

(64) Kommissionen vil dog tage hensyn til de nye oplysninger fra Frankrig i beregningen af den maksimale tilladte støtteintensitet. Frankrig har nedsat støtten på baggrund af det reelle antal job, som er skabt på grund af investeringen (reduktion i forhold til oplysningerne i anmeldelsen), og korrigeret en fejl i beregningen af den erhvervsskattefritagelse, der blev anmeldt i 2000.

6.2. Oprettelsen af joint venture-selskaberne i forhold til EF-traktatens artikel 81, stk. 3

(65) Det må indledningsvist bemærkes, at selv om den i artiklerne 87 og 88 fastsatte procedure overlader et betydeligt skøn til Kommissionen og under visse betingelser til Rådet med henblik på vurderingen af, om en statsstøtteordning kan forenes med fællesmarkedets krav, så følger det dog af traktatens almindelige opbygning, at denne procedure aldrig må føre til resultater, der er i strid med traktatens særlige bestemmelser ([2]).

(66) Domstolen fandt, at gennemførelsesforanstaltninger til en støtte, som er i strid med andre traktatbestemmelser end traktatens artikel 87 og 88, imidlertid kan være så uløseligt forbundet med støttens formål, at det ikke er muligt at bedømme dem isoleret ([3]).

(67) Kommissionens pligt til at respektere sammenhængen mellem artikel 87 og 88 og andre af traktatens bestemmelser er særlig vigtig, hvis disse andre bestemmelser ligeledes sigter mod at hindre konkurrencefordrejning inden for fællesmarkedet. Når Kommissionen træffer en beslutning om, hvorvidt en støtte er forenelig med fællesmarkedet, skal den tage hensyn til risikoen for konkurrencefordrejning inden for fællesmarkedet foretaget af bestemte erhvervsdrivende.

([1]) EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

([2]) Dom af 21. maj 1980, sag 73/79, *Italien mod Kommissionen*, Sml. 1980, s. 1533, præmis 11.

([3]) Dom af 22. marts 1977, sag 74/76, *Iannelli & Volpi spa mod Ditta Paolo Meroni*, Sml. 1977, s. 557, præmis 14.

(68) Men under alle omstændigheder er proceduren efter artikel 81 ff. og proceduren efter artikel 87 ff. uafhængige procedurer, der er omfattet af specifikke regler.

(69) Følgelig er Kommissionen, når den træffer en beslutning om, hvorvidt en statsstøtte er forenelig med fællesmarkedet, ikke forpligtet til at afvente resultatet af en parallel undersøgelse, der er indledt i overensstemmelse med ovennævnte forordning nr. 17, hvis Kommissionen inden for rammerne af sin skønsbeføjelse efter en økonomisk analyse af situationen er overbevist om, at støttemodtageren ikke befinder sig i en situation, der strider mod traktatens artikel 81 og 82.

(70) På baggrund af de forhold, der er beskrevet i ovenstående punkt 3.1.2, og af førnævnte domme afsagt af Domstolen, finder Kommissionen ikke, at der er noget til hinder for at give tilladelse til støtten til PGF/IGCF.

6.3. **Statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1**

(71) Den pågældende støtte er ydet af en medlemsstat ved hjælp af statsmidler efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, (se beslutningens betragtning 2.3). Støtten begunstiger PGF/IGCF, da disse virksomheder ellers selv skulle have afholdt samtlige investeringsomkostninger. Da store mængder råglas transporteres over nationale grænser, findes der en international handel på markedet for råglas. De økonomiske begunstigelser til disse virksomheder kan derfor skabe konkurrencefordrejning og påvirker samhandelen mellem medlemsstater. Følgelig finder Kommissionen i sin vurdering, at den anmeldte foranstaltning udgør statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

6.4. **Forpligtelse til anmeldelse**

(72) Eftersom de tre kumulative betingelser i punkt 2.1, litra i) i 1998-rammebestemmelserne finder anvendelse, skal støtteprojektet anmeldes, og den maksimale tilladte støtteintensitet skal fastlægges i overensstemmelse med disse rammebestemmelser. Desuden skal ad hoc-støtte anmeldes til Kommissionen i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

6.5. **Retsgrundlag for visse støtteforanstaltninger**

(73) En del af støtten er tildelt på grundlag af ordninger for regionalstøtte til investeringer, der er godkendt af Kommissionen og var gældende på datoen for anmeldelsen af støtten (se beslutningens betragtning 2.3), mens en anden del er tildelt som ad hoc-støtte.

(74) For så vidt angår EFRU-støtten, bestemmes det i artikel 25 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ([1]), at fondene kan finansiere udgifter i tilknytning til store projekter, til hvilke de samlede udgifter overstiger 50 mio. EUR. EFRU kan således supplere nationale anordninger såsom PAT og Aide à l'immobilier d'entreprise, når dette er omfattet af regionens enhedsprogrammeringsdokumenter. Freyming-Merlebach-distriktet er omfattet af det franske mål 2-kort »Økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer«, som Kommissionen godkendte den 16. januar 2000.

(75) Muligheden for at yde ad hoc-støtte til køb af byggegrunde og fast ejendom er åben for regioner og kommuner i områder, der er berettigede til regionalstøtte i medfør af loven.

(76) Ved brev af 30. juni 2000 (A/35411) fremsendte de franske myndigheder detaljerede oplysninger om beregningen af erhvervsskattefritagelsen, som viste, at investeringsomkostningerne og omkostningerne til de nye, faste job var brugt som grundlag for beregningen af fritagelsen i den foreliggende sag. Efter 2003 blev erhvervsskattesystemet derimod ændret, således at lønninger derefter ikke indgår i beregningsgrundlaget for skatten. Efter dette tidspunkt har erhvervsskatten alene været baseret på anlægsaktiver. Denne støtte kan derfor betragtes som investeringsstøtte i overensstemmelse med rammebestemmelserne for statslig regionalstøtte fra 1998.

(77) Tildeling af ad hoc-støtte til virksomheden er betinget af, at den forpligter sig til at bevare jobbene og den investering, hvortil der er ydet støtte, i mindst fem år i området.

(78) Kommissionens gennemgang i den foreliggende beslutning begrænser sig til spørgsmålet om, hvorvidt den anmeldte støtteintensitet på 8,65 % er forenelig med kriterierne i 1998-rammebestemmelserne.

([1]) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

6.6. **Vurdering på baggrund af 1998-rammebestemmelserne**

(79) Den maksimale tilladte støtteintensitet for projekter i henhold til 1998-rammebestemmelserne skal fastlægges efter den maksimale intensitetssats for regional støtte i det pågældende støtteberettigede område på det tidspunkt, hvor støtten anmeldes.

(80) Kommissionen finder ikke, at de nye elementer ændrer ved dens generelle vurdering af markedet og dets udvikling som beskrevet i 2000-beslutningen.

(81) Kommissionen erindrer om, at ingen af de virksomheder, der deltog i det pågældende projekt, på tidspunktet for anmeldelsen af projektet havde en stor markedsandel som fastlagt i punkt 3.6 i 1998-rammebestemmelserne.

6.6.1. *Produktet og markedet*

(82) Planglas (»floatglas«) kan bruges til fremstilling af ruder til bygninger og køretøjer. Den fabrik, der er omhandlet af anmeldelsen, er opført med henblik på fremstilling af glas til bygningsindustrien. Vurderingen af produkt og marked i 2000-beslutningen blev ikke draget i tvivl eller ændret og var ikke omfattet af beslutningen af 26. april 2006 om at indlede proceduren. Følgende vurdering er derfor en gengivelse af 2000-beslutningen.

Produktet

(83) Fremstilling af planglas er en proces, hvor smeltet glas flyder ned i et bad med flydende tin i en nitrogenatmosfære (planglasproces, som blev opfundet af Pilkington i 1960'erne).

(84) Lamineret glas (flerlagsglas) er et grundprodukt, der er overfladebehandlet eller har fået en coating (er påført en coating under en elektromagnetisk vakuumproces [1]) med det formål at fjerne reflekser eller tilvejebringe en isolerende virkning. På den måde kan man således fremstille termoglas (lavemissionsglas: Det er f.eks. mærket Iplus for Interpane) eller solvarmeregulerende glas (solreflekterende glas: mærket Ipasol for Interpane). Man forventer at fremstille 90 % lavemissionsglas og 10 % solreflekterende glas i tykkelserne 4,6 mm eller 8 mm.

(85) Lamineret glas er et sikkerhedsglas bestående af mindst to glaslag adskilt af pvb-lag (polyvinyl butyral) eller harpiks [2].

(86) Planglas og førstegangsbehandlet lamineret glas er opført samlet under følgende koder i den statistiske nomenklatur:

— KN 7005: Floatglas og andet planglas, der er slebet eller poleret, også med et absorberende, reflekterende eller ikke-reflekterende lag, men ikke yderligere bearbejdet

— NACE 26.1.A: Fremstilling af planglas.

(87) Uforarbejdet planglas bruges i bygnings- og bilindustrien. Ifølge GEPVP anvendes 80 % af Europas produktion af planglas i bygningsindustrien. Investorerne vil alene producere glas til bygninger på anlægget i Freyming-Merlebach. Karakteristisk for denne produktionsform er, at industrianlægget kører med små produktionsserier, der er baseret på de enkelte ordrer (mængde, tykkelse og andre karakteristika for glasset).

(88) Produkter fra den primære forarbejdning af planglas er mellemprodukter, der bruges til fremstilling af sikkerhedsglas (KN 7007 — laves af hærdet eller flerlagsglas) og flerlags-isolationsruder til bygningsindustrien (KN 7008 — består af to eller flere lag glas adskilt af et eller flere mellemrum med affugtet luft eller gas, der giver vinduet dets isolationsevne). Isolationsruder produceres hovedsagelig af lamineret glas.

[1] Den anvendte proces er den såkaldte magnetron-proces, hvor råglas behandles på en separat produktionslinje. Desuden findes der en metode med behandling ved pyrolyse (pulverisering), der gør det muligt at behandle glasset direkte på floatlinjen.

[2] Alle definitionerne er hentet fra: »L'industrie du verre«, Secrétariat d'Etat à l'industrie, Service des Etudes et des Statistiques Industrielles (SESSI), 1999.

(89) Virksomhederne vil også producere flerlagsglas til bygninger på anlægget i Lorraine. Dette produkt er opført i den kombinerede nomenklatur under kategori KN 7007 29 00 — Lamineret sikkerhedsglas — i andre tilfælde. De andre typer lamineret glas i denne statistiske kategori bruges i automobilindustrien. Denne industri forbruger for øvrigt størstedelen af alt lamineret glas, der fremstilles i Europa (produktion af bilruder).

(90) Planglas kan bruges til fremstilling af ruder til bygninger og køretøjer. Kommissionen bemærker, at anlægget i Freyming-Merlebach er konfigureret til at producere glas til bygningsindustrien på basis af investorernes ønsker, der er at kunne opfylde den stigende efterspørgsel efter glas til bygningsindustrien. Det er for øvrigt det eneste, Interpane producerer i dag. Koncernen har ikke kapacitet til primær forarbejdning af glas til bilruder og har ingen kommercielle forbindelser med fabrikanter i denne industri. Det flerlagsglas, der vil blive produceret i det nye anlæg, vil kun kunne bruges i bygninger ([1]). Lamineret glas vil ligeledes blive brugt til sikkerhedsglas til bygningerne. Det ser derfor ud til, at det er investorernes endelige valg, at der skal fremstilles glas til bygninger i Freyming-Merlebach.

(91) I lyset af ovenstående finder Kommissionen, at der for at belyse markedsudviklingen bør sondres mellem udviklingen af markedet for planglas (*raw float glass*) og for mellemprodukter såsom lamineret glas (*laminated glass*) eller flerlagsglas (*coated glass*), der videreforarbejdes og bruges til bygnings- eller konstruktionsglas (*architectural or building glass*). Denne sondring stemmer overens med den analyse, som Kommissionen har foretaget af det relevante marked i forbindelse med førnævnte aftaler om oprettelse af to joint venture-selskaber, hvor der sondres mellem markedet for planglas (*raw float glass*) som sådant og anvendelsen af de forskellige glastyper (herunder lamineret glas og flerlagsglas (*laminated* and *coated glasses*)) til anvendelse som bygnings- eller konstruktionsglas (*architectural or building glass*).

Geografisk dimension

(92) Det geografiske marked omfatter normalt EØS eller afhængigt af det enkelte tilfælde en væsentlig del deraf, hvis konkurrencevilkårene i det pågældende område kan udskilles i tilstrækkelig grad fra vilkårene i andre områder i EØS.

([1]) Normerne for og kravene til solreflekterende evne og isolationsevne er ikke de samme i bilindustrien.

(93) I den foreliggende sag har undersøgelsen ikke afdækket elementer, der viser, at det pågældende geografiske marked adskiller sig fra EØS. Det geografiske marked skal derfor defineres som EØS.

Markedets udvikling

(94) Kommissionen tøver med at godtage oplysningerne i anmeldelsen om, at der har været en høj udnyttelsesgrad af produktionskapaciteten. Disse oplysninger stammer fra glasindustrien (GEPVP) ([2]) og svarer til, hvad industrien kalder produktionskapacitet, der kan udnyttes (*saleable capacities*) ([3]). Denne beregningsform kan bestemt være fornuftig set fra branchens synsvinkel, men den gør det vanskeligt at sammenligne data om kapacitetsudnyttelse med data fra andre industrisektorer.

(95) Følgelig har Kommissionen baseret sin analyse i 2000-beslutningen på udviklingen af det synlige forbrug.

(96) Anmeldelsen indeholder mængdeoplysninger for udviklingen af det synlige forbrug af planglas (KN 7005) for perioden 1993-1998.

(97) Resultaterne viser en nedgang i prisniveauet ([4]). En sådan tilbagegang fører sammen med en vækstrate på 4,89 % udtrykt i mængde til den konklusion, at den gennemsnitlige vækst ligger under det årlige gennemsnit på 5,78 % for hele fremstillingsindustrien i EØS, hvilket betyder, at der er tale om et vigende marked efter 1998-rammebestemmelserne.

(98) Som anført ovenfor finder Kommissionen dog, at der bør sondres mellem udviklingen for planglas (*raw float glass*) og for mellemprodukter såsom lamineret glas (*laminated glass*) eller flerlagsglas (*coated glass*), der videreforarbejdes og bruges som bygnings- eller konstruktionsglas (*architectural or building glass*).

([2]) Groupement européen de producteurs de verre plat.

([3]) Produktionskapacitet, der kan udnyttes (*saleable capacities*) beregnes ud fra den nominelle smeltekapacitet (*melt capacity*) korrigeret for tab (ca. 15 % af det producerede glas ødelægges under produktionsprocessen) og driftsstop i ovnene for at ændre glassets farver og tykkelse samt for at foretage de vigtigste tilbagevendende reparationer.

([4]) 366,9 EUR/t i 1993 og 338,19 EUR/t i 1995, højest i 1995.

(99) Kommissionen bemærker især, at der for isolationsrudernes (*sealed units*, KN 7008) ([1]) vedkommende har været store prisstigninger i perioden 1993-1998, som kan forklares med indførelsen af nye normer i EU for anvendelse af isoleringsmaterialer i byggeriet samt industriens tendens til på langt sigt at bruge isolerende produkter og materialer.

(100) Kommissionen konstaterer, at den gennemsnitlige vækst i forbruget af isolationsprodukter (herunder isolationsglas til byggeriet) udviser en kraftig opadgående tendens på grund af den strammere kontrol med CO_2-emissioner efter vedtagelsen af Kyoto-protokollen til FN-konventionen om klimaændringer af 1997. I bolig- og bygningssektoren er varmeisolering en effektiv teknologi, der bidrager til energibesparelser og følgelig til at reducere udslippet af CO_2. Med indførelsen af nye standarder for isolering (ISO 10456) og varmetab (ISO 832) fastlægges der højere varmetabsværdier, hvilket kræver øgede energibesparelser.

(101) I overensstemmelse med analysen i Kommissionens beslutning i Rockwool-sagen ([2]) kan det følgelig konkluderes, at der ikke er tale om et vigende marked, når man ser på den kraftigt stigende tendens for glasmellemprodukter, der viderebehandles med henblik på slutanvendelse som bygnings- eller konstruktionsglas ([3]).

(102) Konkluderende er der ikke tale om samme udvikling for i) planglas (*raw float glass*) og ii) for mellemprodukter af glas, der videreforarbejdes og senere bruges som bygnings- eller konstruktionsglas (f.eks. lamineret glas eller flerlagsglas). Med hensyn til i) finder Kommissionen, at markedet er vigende som omhandlet i 1998-rammebestemmelserne, mens markedet for ii) ikke er vigende.

Markedsandele

(103) Når et projekt medfører en kapacitetsforøgelse i en sektor, der er karakteriseret ved en strukturbestemt overkapacitet eller et vigende marked, samtidig med at den har mulighed for at øge en i forvejen betydelig markedsandel ([4]), er der risiko for, at tildeling af den normalt tilladte maksimale støtte i den pågældende region kan skabe konkurrencefordrejning. I sådanne tilfælde skal der ifølge 1998-rammebestemmelserne anvendes en tilpasningsfaktor på 0,50.

(104) I den foreliggende sag er markedet for planglas ifølge Kommissionen vigende. Ingen af stifterne af joint venture-selskaberne har en markedsandel på 40 % eller derover.

6.6.2. *Fastsættelse af den maksimale tilladte støtte*

(105) I overensstemmelse med 1998-rammebestemmelserne fastsætter Kommissionen den maksimale tilladte støtteintensitet for en anmeldt støtte på grundlag af en bestemt beregningsmetode, hvor der tages hensyn til forskellige faktorer. Beregningen indledes med at fastslå, hvilken maksimal støtteintensitet (regionalstøtteloft) en stor virksomhed kan opnå i det pågældende støtteberettigede område inden for den godkendte regionalstøtteordning, der gælder på anmeldelsestidspunktet. På grundlag af tre bestemte vurderingskriterier (se nedenfor) anvendes derefter en række justeringsfaktorer på dette procenttal, hvorved man når frem til en maksimal tilladt støtteintensitet for det pågældende støtteprojekt: konkurrencesituation, kapitalintensitet og den regionale virkning

Maksimal støtteintensitet i den pågældende støtteberettigede region (R)

(106) Ifølge det franske kort over regionalstøtte for 2000-2006 er Freyming-Merlebach-distriktet et støtteberettiget område i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvor den offentlige støtteintensitet kan udgøre 15 % NSÆ.

Konkurrencefaktoren (T)

(107) Konkurrencefaktoren (punkt 3.2-3.6 i 1998-rammebestemmelserne) som fastlagt i 2000-beslutningen er ikke blevet draget i tvivl eller ændret og indgik ikke i beslutningen af 26. april 2006 om at indlede proceduren. Følgende vurdering er derfor en gengivelse af beslutningen fra 2000.

(108) Konkurrencefaktoren indebærer derfor en analyse af, om det påtænkte projekt gennemføres inden for en sektor/-delsektor, der er præget af strukturbestemt overkapacitet.

([1]) Flerlagstermoruder, der består af ruder adskilt af mellemrum med affugtet luft eller gas.
([2]) Kommissionens beslutning af 21.4.1999, sag N 94/99, *Rockwool Peninsular SA*.
([3]) Jf. punkt 7.8 i 1998-rammebestemmelserne.
([4]) En andel, som i overensstemmelse med 1998-rammebestemmelserne er fastsat til mindst 40 %.

(109) I overensstemmelse med 1998-rammebestemmelserne (punkt 3.3) vurderes den potentielle strukturbestemte overkapacitet ved at sammenligne forskellen mellem den gennemsnitlige udnyttelse af produktionskapaciteten i hhv. hele fremstillingsindustrien og den pågældende (del)sektor. Hvis oplysningerne om kapacitetsudnyttelsen er utilstrækkelige, undersøger Kommissionen, om de pågældende investeringer gennemføres på et vigende marked. Den sammenligner udviklingen af det synlige forbrug af den eller de pågældende produkter med hele fremstillingsindustriens vækstrate i EØS.

(110) Som angivet ovenfor har Kommissionen ikke adgang til pålidelige data for den pågældende sektor. Det er derfor ikke muligt at beregne kapacitetsudnyttelsen og heller ikke det synlige forbrug for denne sektor.

(111) På grundlag af analysen af udviklingen på markedet skal der anvendes en faktor på 0,75 på den del af investeringen, der anvendes til produktionen af planglas (*raw float glass* — KN 7005). For den del af investeringen, der vedrører lamineret glas eller flerlagsglas til byggeri (*laminated* eller *coated building glass*), som henhører under KN 7007 og 7008, skal der anvendes en konkurrencefaktor på 1.

(112) 1998-rammebestemmelserne dækker ikke en situation, hvor der kan anvendes en eller flere konkurrencefaktorer i forhold til en enkelt investering, hvor der for hvert enkelt produkt har været en forskellig markedsudvikling. I det omfang anvendelsen af en af de to faktorer på hele investeringen ikke blot ville være uforholdsmæssig, men også unøjagtig, finder Kommissionen, at konkurrencefaktoren skal vægtes, så den afspejler markedsudviklingen for det pågældende produkt.

(113) Da projektet består af en fuldstændig integreret fabrik, ville det være kunstigt at fastlægge en vægtningsfaktor beregnet ud fra investeringens relative værdi i forhold til hvert af de pågældende produkter. Derfor har Kommissionen brugt en vægtningsfaktor (40/60), der er baseret på den respektive kapacitet, som støttemodtageren har tilført markedet.

(114) Det resulterer i en koefficient T på 0,85 [1], der repræsenterer konkurrencefaktoren (1 og 0,75) på de to markeder.

[1] (0,4 × 1) + (0,6 × 0,75).

Kapitalintensitetsfaktoren (T)

(115) De nye oplysninger fra de franske myndigheder giver anledning til fastsættelse af en ny kapitalintensitetsfaktor. Den samlede støtteberettigede investering beløber sig til 158,5 mio. EUR. Frankrig har angivet, at der på sigt er skabt 176 nye direkte job. Kapitalintensitetsfaktoren er derfor 900. Da denne faktor ligger mellem 701 og 1 000, skal der anvendes en faktor I på 0,7 og ikke den oprindeligt fastsatte faktor på 0,8 (punkt 3.10, stk. 2) i 1998-rammebestemmelserne).

Regionalvirkningsindikatoren (M)

(116) De nye oplysninger fra de franske myndigheder giver anledning til at fastsætte en ny koefficient for skabelse af indirekte/direkte job. Frankrig har opgivet, at der på sigt er skabt 150 nye indirekte job, hvilket udgør 85 % af de direkte job. Da denne procent ligger mellem 50 og 100 %, skal der anvendes en faktor M på 1,1 og ikke den oprindeligt fastsatte faktor på 1,2 (punkt 3.10, stk. 3 i 1998-rammebestemmelserne).

Beregning af den maksimale tilladte støtteintensitet

(117) På baggrund af foranstående er den ændrede maksimale tilladte støtteintensitet derfor: R × T × I × M = 15 % × 0,85 × 0,7 × 1,1 = 9,82 % (12,24 % i 2000-beslutningen).

6.7. **Konklusion vedrørende støttens forenelighed med fællesmarkedet**

(118) På baggrund af alle disse nye elementer er den tildelte støtte lavere, end hvad man forventede i 2000. De støtteberettigede projektudgifter udgør 158,5 mio. EUR (150,165 mio. EUR i nettonutidsværdi).

(119) De franske myndigheder har fulgt den metode, der er beskrevet i 1998-rammebestemmelserne, bilag I, og fremfører, at man når frem til en NSÆ på 12 985 610 EUR for en nominel støtte på 17 106 280 EUR.

(120) Ifølge de franske myndigheder er støtteintensiteten for PGF/IGCF-projektet derfor 8,65 % NSÆ (12 985 610/150 165 000), hvilket er lavere end den nyberegnede maksimale tilladte støtteintensitet, idet der er taget hensyn til udviklingen af projektets parametre (9,82 % NSÆ).

(121) Den anmeldte støtteintensitet på 8,65 % NSÆ, som Frankrig foreslår at indrømme PGF/IGCF, opfylder betingelserne for at være forenelig med 1998-rammebestemmelserne.

(122) Da investeringsprojektet er afsluttet, er det ikke relevant at anvende betingelserne for efterfølgende kontrol efter punkt 6 i 1998-rammebestemmelserne. Kommissionen kan derfor godkende, at Frankrig udbetaler resten af støtteraten, dvs. 727 389 EUR (i pålydende værdi), til PGF/IGCF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Beslutningen af 17. august 2000 i sag N 291/2000 ophæves hermed.

Artikel 2

Den af Frankrig påtænkte statsstøtte til fordel for PGF/IGCF med en støtteintensitet på 8,65 % NSÆ er forenelig med fællesmarkedet efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Der gives herved tilladelse til udbetaling af denne støtte.

Frankrig gives tilladelse til at udbetale den resterende støtte, i alt 727 389 EUR (i pålydende værdi), til PGF/IGCF.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 2008.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen